

حرفهای شما...

دانش‌آموزان، معلمان، مدیران و اولیاء حرفهایی دارند که لازم دانسته شد متناسب با صفحات مجله، بخشی را به این حرفها اختصاص دهیم. این فراتر از بخش «نامه‌ها» است. زیرا این حرفها ممکن است - همانند آنچه در پی خواهد آمد - اصلاً برای «مجله» ارسال نشده باشد، بلکه قصه غصه‌های اساسی عزیزان ما باشد که با وجود تلاشهایی که به عمل آمده به خاطر اضطرار، چنین شکل غم‌انگیزی را به خود گرفته باشد. بدین امید که به دنبال، اقدامات عملی نیز صورت گیرد.

«بسمه تعالی»

با عرض سلام خدمت جناب آقای دکتر اژه‌ای و با تشکر از زحمات جنابعالی. احتراماً به استحضار می‌رساند که به عنوان نماینده از طرف دانش‌آموزان دوم ریاضی - فیزیک دبیرستان فرزنانگان... مطالب زیر را که حاکی از مشکلات تحصیلی ما است بعرض می‌رسانیم و انتظار بذل توجه داریم.

ما در مقطع دبیرستان از ۲۸ نفر دبیر، یک نفر دبیر موظف داریم. بقیه را مدیر دبیرستان از هر محلی که توانسته با خواهش و تمنا آورده است. این معلمین به تصور اینکه دانش‌آموزان تیزهوش نیازی به توضیح و بیان مطالب درسی ندارند غالباً تمرینات را حل نمی‌کنند و به رفع اشکالات محصلین نمی‌پردازند و کسی جرأت کوچکترین اعتراضی ندارد زیرا می‌گویند ما موظفی نیستیم و اگر اعتراضی باشد از این مدرسه می‌رویم و شما در وسط سال تحصیلی بدون معلم خواهید ماند.

پس تکلیف ما چیست؟ از طرفی شرط معدل وجود دارد و معدل ریاضی کمتر از ۱۷ اخراجی است و از اطراف دیگر رفع اشکالات درسی را غیر ممکن کرده‌اند. در اینجا لازم می‌دانم که به یکی دو مورد از گرفتاریهای خودمان اشاره نمایم. هفته آخر آبانماه بود که با معلم و کتاب شیمی آشنا شدیم و هنگامیکه شاگردان مدارس دیگر مشغول انجام تمرینهای اضافی برای کسب مهارت بیشتر در امتحان بودند، ما تازه صفحه اول کتاب را ورق زده و شروع به خواندن کردیم. روزهای پنجشنبه ۴ ساعت آخر را درس شیمی داشتیم که در دو ساعت اول پیشرفت خوب بود ولی دو ساعت آخر به علت خستگی معلم و محصلین سودمند نبود در نتیجه با ۸۶ ساعت درس شیمی - آنهم در چه وضعی - در جلسه امتحان شرکت کردیم و با سؤالات مبهم و مشکل و گیج کننده، امتحان دادیم و در نتیجه نمرات درس شیمی کمتر از حد انتظار شد و اثرات روانی بد آن در دانش‌آموزان مشهود است. جناب آقای دکتر، ما کم کاری نمی‌کنیم بلکه حداکثر اوقات خود را صرف مطالعه و رفع اشکالات درسی می‌کنیم اما به تنهایی و بدون کمک معلمین.

از نظر درس ریاضی و فیزیک که درسهای اصلی رشته‌مارا تشکیل می‌دهند ما در وضعیت بسیار اسفناکی قرار گرفته‌ایم. مثلاً در ساعات هندسه، معلم به کپی کردن موضوعات کتاب در تخته سیاه می‌پردازد بدون اینکه کوچکترین شرحی بدهد و ما هم در خانه به کپی کردن حل المسائل اکتفا می‌کنیم. آیا جای تأسف نیست که دانش‌آموزان دوم ریاضی آنهم در مدرسه فرزنانگان نتوانند از معلم رفع اشکال نمایند و ناچار شوند به کتاب حل المسائل پناه ببرند و چنانچه قادر به حل مسائل نشویم با رفتار بسیار سخت و خشن معلم روبرو خواهیم شد. کیفیت تدریس بقیه مطالب درسی مشابه موارد ذکر شده است.

جناب آقای دکتر اژه‌ای، ما دانش‌آموزان مدرسه فرزنانگان از بین هزاران دانش‌آموز پس از موفقیت در امتحان تیزهوشان قبول شده و با امید و آرزوهای فراوان مشغول تحصیل هستیم و در شبانه روز حداقل ۱۰-۱۲ ساعت مطالعه می‌کنیم و در هنگام امتحانات بیشتر از ۴-۵ ساعت خواب نداریم و امیدواریم که در سایه سعی و کوشش به نتایج تلاشهای خود برسیم یعنی از طرفی با نمرات خوب قبول شویم و از طرف دیگر آنچنان پرورش یابیم که نور امید و شوق خدمت به جامعه در آینده در دلهایمان گسترش یابد در صورتی که روشهای ناصحیح آموزشی و برخوردهای غیر اصولی مسئولین نتیجه تلاشهای ما را بر باد می‌دهد و ذره ذره وجود و جوانیمان از بین می‌رود. این شرح حال تمام دانش‌آموزان مدرسه فرزنانگان ... است که از مراجعه و مذاکره با مسئولین دلسرد شده‌اند. آیا انصاف است که با عواطف و احساسات نوجوانان این چنین غیر مسئولانه برخورد شود؟ ما انتظار داریم که در آینده خود را در دانشگاهها ببینیم نه اینکه در تیمارستانها. از اینکه مزاحم اوقات شریف شدم معذرت می‌خواهم مجبور شدم جنابعالی را از بی‌توجهی به دانش‌آموزان در جریان بگذارم و از جنابعالی تقاضا داریم با فرستادن نماینده و تحقیق از کلیه محصلین مدرسه فرزنانگان ... به درد دلهای ما رسیدگی شود. البته ما بارها با مسئولین مربوطه صحبت کرده‌ایم اما نتیجه حاصل نشده است.

در پایان از اینکه جرأت نکردم نام و نام خانوادگی خودم را در پای نامه‌ام بنویسم معذرت می‌خواهم.
با تقدیم بهترین احترامات:

دانش‌آموز سال دوم

ریاضی - فیزیک

دبیرستان فرزنانگان ... - ۶/۱۰/۷۱

